

herfor. En tilsvarende hjemmel findes i anden lovgivning under landbrugsministeriets område, således f.eks. i § 5, nr. 1, i lov nr. 190 af 9. maj 1984 om planteskadegørere.

Til stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med myndighedernes behandling af anmeldelser, ansøgninger om godkendelse og i forbindelse med tilsyn og kontrol med overholdelse af vilkår fastsat i meddelte godkendelser. Bestemmelsen har paralleller i andre love under landbrugsministeriets område, således f.eks. i § 1, stk. 1, nr. 4, i lov nr. 534 af 13. december 1972 om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter. Gebyrerne tilstræbes på længere sigt fastsat med henblik på at opnå balance mellem udgifter og indtægter. Gebyrfastsættelsen vil ske efter forhandling med de relevante myndigheder og organisationer, jfr. § 4.

Til § 14

Til stk. 1

Det forudsættes, at ministeren helt eller delvis kan henlægge beføjelser efter loven til myndigheder og institutioner under landbrugsministeriet.

Det forudsættes, at vurderingen af anmeldelser, ansøgninger om godkendelse, udførelse af afprøvninger, analyser m.v. i vidt omfang vil kunne ske ved de eksisterende forsøgs- og kontrolinstitutioner eller i nær tilknytning til disse.

De institutioner, der kunne tænkes at skulle medvirke, er følgende: Statens Planteavlsvforsøg, Statens Plantetilsyn, Statens Husdyrbrugsforsøg, Statens Foderstofkontrol, Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg m.m. og Veterinærdirektoratet. Endvidere må forudses, at bistand fra Statens veterinære Institut for Virusforskning og fra Statens veterinære Serumlaboratorium kan blive relevant. Det må forventes, at der kan blive tale om visse tilpasninger på de institutioner, der pålægges kontrol- og tilsynsopgaver m.v.

Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte regler om klage over afgørelser, der er truffet efter en bemyndigelse, herunder begrænse adgangen, således at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Klageberettiget vil primært være den, som afgørelsen retter sig til.

Til stk. 2

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit D. 4, tillægges det stor betydning, at reguleringen kommer til at fungere som et koordineret hele. Da det af ressourcemæssige grunde kan være hensigtsmæssigt at udnytte ekspertise m.v. i andre ministerier, foreslås det, at landbrugsministeren efter forhandling med andre ministre kan fastsætte regler om, at institutioner m.v. inden for de pågældende ministres ressort skal medvirke ved varetagelse af opgaver fastlagt ved regler efter loven.

Bestemmelsen i stk. 1 om klage finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet efter en bemyndigelse efter denne bestemmelse.

Til stk. 3

Da afgørelser i konkrete sager kan have generel interesse for erhvervs- og interesseorganisationer foreslås, at der kan fastsættes regler om, at sådanne organisationer kan påklage afgørelser, der særligt berører deres interesseområde.

Til § 15

Til stk. 1 og 2

Overtrædelse af bestemmelserne i forslaget § 11, stk. 2, og § 12, stk. 1, foreslås som udgangspunkt begrænset til straf af bøde, med mulighed for at straffen kan stige i tilfælde, hvor der med forsæt eller ved grov uagtsomhed er voldt skade på eller fremkaldt fare for jordbrugsproduktionen m.v. eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel. Forebyggelse af skader hidrørende fra organismer og produkter, der er fremstillet ved anvendelse af gensplejsning kan næppe alene ske på grundlag af straffebestemmelser, men må kombineres med oplysende virksomhed m.v.

Man skal imidlertid ikke i grovere tilfælde kunne »betale sig fra« en overtrædelse, og det må derfor for at sikre en efterlevelse af bestemmelserne anses for nødvendigt, at overtrædelser i grovere tilfælde sanktioneres med frihedsstraf.

Til stk. 3

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til i bekendtgørelser, udstedt efter de angivne bestemmelser i lovforslaget, at fastsætte straffebestemmelser svarende til bestemmelserne i stk. 1 og 2.

Til stk. 4

I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 996/1984 om ansvarsplacering m.v. i kommunestyret foreslås det, at kommuner og kommu-